

Liboje, julij 1984

Leto 27 — Številka 2

LIBOJE

249/1984

1119842587,2

COBISS •

GLASILO KERAMIČNE INDUSTRIJE LIBOJE-CELJE

DAN VSTAJE SLOVENSKEGA NARODA

Vsako leto se ponavljajo letni časi: kot je pomlad, poletje, jesen in zima. Prav tako se vsako leto vračajo dnevi, ki so izrednega pomena: v preteklosti, sedanjosti in prihodnosti naših narodov in narodnosti.

Eden izmed takih pomembnih dni je tudi 22. julij — dan, ko se je slovenski narod osvestil in prijel za orožje. Da, to je bil dan, ko je ljudem prekipelo. Morali so se odločiti ali bodo "sužnji" ali gospodarji.

In prišel je ta dan, ko je v Tacnu pod Šmarno goro (pri Ljubljani) počila prva puška slovenskih partizanov. Pri drugih jugoslovanskih narodih se je vstaja začela, bodisi nekaj prej oziroma, kasneje.

To ni bil navaden upor, bil je boj narodov za nacionalno in socialno osvoboditev. Upor proti vsem, ki so hoteli okupirati našo deželo in jo zasužnjiti. Vendar pa vstaja in upor naših narodov, konkret-

no slovenskega, ni bila naperjena samo proti okupatorjem. To je bila tudi borba za boljši in pravičnejši družbeni red, za boljše medčloveške odnose, za prijateljstvo, bratstvo in enotnost med vsemi narodi in narodnostmi Jugoslavije. Ljudje so si želeli ustvariti nek boljši in pravičnejši jutri. Za svoje ideje in ideale so hrabro umirali in niso klonili pred številčno močnejšimi sovražnikom.

Ves ta upor in boj pa ni bil zaman. O boju in uporu govori tudi slovenski pesnik Karel Destovnik-Kajuh v svojih pesmih, citiram: "Samo milijon nas je, milijon umirajočih med mrličji, en sam milijon, ki pišejo nam kri biriči..."

In v nadaljevanju pravi: "Ker mi nismo travne bilke, ki po toči ovone, ker mi nismo le številke — SMO LJUDJE... Pa čeprav nas je milijon samo..."

Ljudje so upali in niso obupali. Združeni v boju in trpljenju so dosegli svoj cilj in zmagali.

Drugi tak pomemben praznik je 4. julij.

Tega dne, leta 1941. so na seji politbiroja centralnega komiteja KPJ sprejeli zgodovinske sklepe in odloke. Najpomembnejši je prav gotovo odlok o ustanovitvi glavnega štaba partizanskih odredov Jugoslavije s tovarišem Titom na čelu. Politbiro CK KPJ je pozval vse ljudi, ki trpijo pod tujim jarmom in se želijo osvoboditi ter boriti proti okupatorjem in domačim izdajalcem, da se vključijo v narodno-osvobodilni boj.

Tako se 4. julij simbolično imenuje tudi dan borca.

Vse pomembne dneve, oziroma obletnice si je vredno zapomniti, kajti to, kar piše zgodovina, naj bo v poduk vsakomur izmed nas.

Tudi danes, kot vemo pretresajo svet razne krize. Vojna na vzhodu, vojna na zahodu, vse to lahko temeljito omaja mir v svetu.

Na eni strani kopičenje denarja in vlaga-nje le-tega v najmodernejše orožje, na drugi — lakota in smrt, ki ne izbirata ljudi oziroma živih bitij.

Kolo sreče je opoteče, zdaj se obrne na eno, zdaj na drugo stran. Ne smemo dopustiti, da bi se zgodovina vrnila oziroma ponovila. Boriti se moramo in si prizadevati, da bomo ohranjali vse tisto, za kar so se borili naši predhodniki, kateri so nam ustvarili lepo, svobodno domovino.

Zavedajmo se, kakšna je bila pot boja naših narodov. Bodimo pripravljeni boriti in žrtvovati se za vse, kar je združeno v imenu JUGOSLAVIJA.

Vanja Brešar

Ocena rezultatov poslovanja v prvih 6 mesecih 1984

Groba ocena, ki bi jo lahko dali na poslovanje v prvih šestih mesecih 1984 je, da smo poslovali dobro. Dosegli smo načrtovane rezultate, tako pri prodaji kot pri proizvodnji. Končni uspeh poslovanja bo odvisen samo od stroškov, kateri pa še trenutno niso znani.

Značilnosti poslovanja prvega polletja, ki so motili proizvodnjo so:

- visok bolniški izostanek
- slaba kvaliteta in onesnaženje surovin
- težave z gmoto
- težave s selensko glazuro
- zamašitve pri pečeh
- zastoji v strugarni na stružnicah
- pomanjkanje nekaterih surovin in repromateriala Si-metal, frite, gline Šabac, embalaža (kartoni, stiropor, sodi)
- večji lom v proizvodnji.

Kljub vsem naštetim težavam je bila dosežena proizvodnja v primerjavi s plansko pri:

keramiki:	količinsko	1.534,3 tone ali 4% nad plansko
	vrednostno	382.522.500,— din ali 25% nad plansko
grafitu:	količinsko	263,2 tone ali 1% nad plansko
	vrednostno	55.907.000,— din ali 4% nad plansko

Značilno za prodajo v prvem polletju pa je: — dobra prodaja keramičnih izdelkov na tujem trgu — kljub nekompletirani robi dobro povpraševanje na domačem trgu.

Tudi pri prodaji izdelkov smo dosegli planirane rezultate. Prodali smo:

- 1.533,3 ton keramičnih izdelkov (plan 1.482,— ton) in
- 246,9 ton grafitnih izdelkov (plan 260,— ton).

Za prodane izdelke smo iztržili 424.497.000,— din.

Od tega smo izvozili za 180.704.716.— din, kar je cca 43% vsega prodanega blaga.

54% vsega izvoza smo prodali na konvertibilni trg, 46% pa na klirinški trg.

V prvem polletju je bilo poprečno v KIL zaposlenih (glede na stanje ob koncu meseca) 550 delavcev, od tega v TOZD Keramika 400 delavcev, v TOZD Grafit 18 delavcev in v DSSS 132 delavcev. V istem času leta 1983 je bilo zaposlenih 543 delavcev (po poprečju zaposlenih ob koncu meseca).

G. S.

Keramična industrija Jugoslavije v težkem ekonomskem položaju

Keramična industrija Jugoslavije, kamor prištevamo proizvodnjo porcelana in keramike za gospodinjstvo, proizvodnjo ploščic, sanitarne keramike, kanalizacijskih cevi in ostalo keramiko za gospodinjstvo je trenutno v zelo težkem položaju. Energetska kriza, pomanjkanje surovin in nenormalno povečanje cen, ki so značilne za zadnja leta, so povzročili, da so porabljena sredstva naraščala hitreje kot celotni prihodek. Padla je reproduktivna in akumulativna sposobnost keramične industrije, večajo se izgube. DO se spopadajo z nelikvidnostjo, s pomanjkanjem deviznih sredstev, z visokimi obrestnimi merami itd.

Za boljše gospodarjenje bi se tej panogi morali zagotoviti boljši pogoji dela predvsem pri preskrbi z gorivom in surovinami.

Proizvodnji proces keramične industrije zahteva nepretrgano delo, saj poteka v treh izmenah, peči pa skoraj nikoli ne ugasnejo.

Vsaka prekinitve proizvodnje in daljši zastoj na pečeh ima za posledico izpad proizvodnje ne le v času zastoja, ampak vse do takrat, ko se ritem proizvodnje ponovno ne stabilizira.

Zato so zastoji v naši panogi nezaželjeni.

V letu 1983 so bile prekinitve zelo pogoste. Do njih je prišlo zaradi pomanjkanja plina, redukcij elektrike, pa tudi zaradi pomanjkanja surovin in repromateriala. Vse to je privedlo do resnih zastojev in velikih izgub v proizvodnji.

Količinski obseg proizvodnje se je v primerjavi s predhodnim obdobjem zmanjšal za 9%.

Proizvodnja je bila naslednja:

v tonah	1982	1983	Indeks
— keramika za gospodinjstvo	19.300	18.552	96
— kanalizacijske cevi	18.156	18.685	103
— keramične ploščice	387.649	345.636	89
— ost. keramika za gradbeništvo	1.605	2.823	176
— sanitarna keramika	13.893	13.627	98
SKUPAJ	440.603	399.323	91

Največji padec je pri proizvodnji ploščic, kar za 11%.

Manjša proizvodnja je tudi pri keramiki za gospodinjstvo in sanitarni keramiki. Vse to kaže, da kapacitete zaradi omenjenih težav niso bile popolnoma izkoriščene. Trend upadanja proizvodnje se nadaljuje tudi v letu 1984.

Slabša oskrba s surovinami in repromaterialom je bila tako iz domačih virov kot iz uvoza.

Nezadovoljiva oskrba z domačimi surovinami in repromaterialom je posledica zmanjšane proizvodnje nekaterih proizvajalcev surovin, dobava le-teh je vezana na devizno udeležbo, izvoz surovin in repromateriala zaradi deviznih potreb proizvajalcev, slaba kvaliteta surovin itd.

Pomanjkanje uvoznih surovin in repromateriala je posledica pomanjkanja deviznih sredstev. Devizni priliv od ustvarjenega izvoza ni takšen, da bi lahko pokrival obveznosti do tujih kreditov in še vse potrebe za nabavo surovin in repromateriala ter rezervnih delov.

Zmanjšanje proizvodnje zaradi zastojev postavlja keramično industrijo v posebno težak položaj. Ne morejo se ustvariti vse izvozne obveznosti, zmanjšuje se asortiman proizvodnje kot tudi struktura proizvodnje, saj je vse več nižjih kvalitativnih vrst, kar neugodno vpliva na finančno poslovanje.

Pregled prodaje po vrsti proizvodov:

	1982	1983	Indeks
— keramika za gospodinjstvo	18.720	19.542	104
— kanalizacijske cevi	23.289	16.692	72
— keramične ploščice	339.600	356.060	105
— ostala keramika za gradbeništvo	1.623	2.646	163
— sanitarna keramika	14.303	12.767	89
SKUPAJ	397.535	407.707	103

Poleg prekinitev proizvodnje pa na poslovne rezultate keramične industrije močno vplivajo tudi cene. Te so se v letu 1983 zelo povišale.

Povečale so se cene gorivom, elektriki in surovinam. Nabavna cena plina butanpropan je bila v začetku leta 1982 15,06 din/kg, ob koncu leta 1983 pa 52,55 din/kg.

Veliko povišanje cene je tudi pri električni energiji.

Kljub temu, da je potrošnja energije in goriva nekje količinsko ustaljena, so stroški nenavadno narasli. Tako se je delež energije v ceni nekaterih posameznih izdelkov povzpел že čez 50%. To je privedlo že do točke, kjer nobene notranje rezervne niso več v stanju to nadomestiti. Tudi višje cene keramičnih izdelkov ne morajo ublažiti negativnih posledic. Vsako ponovno povišanje cen energije bo povečalo tudi število organizacij, ki poslujejo z izgubo.

Prenešene zaloge iz leta 1982 so bile velike in so pripomogle k temu, da je prodaja v tonah vseh vrst keramičnih izdelkov bila večja za 3%. Na povečanje so najbolj vplivala keramične ploščice. Prodaja ploščic je v letu 1983 večja za 5% od predhodnega obdobja. Večja prodaja je tudi pri porcelanu in keramiki za 4% in pri ostali keramiki za gradbeništvo.

Glede na manjšo proizvodnjo in večjo prodajo v letu 1983 so se zaloge gotovih izdelkov zmanjšale za 32%. Največji padec zalog je zabeležen pri keramiki za gospodinjstvo (56 %) in pri keramičnih ploščicah za 38%.

Zaradi višjih cen in povečane prodaje se je povečal tudi celotni prihodek (za cca 34%), katerega stopnja rasti je bila še vedno manjša od rasti porabljenih sredstev (cca 54%). Uspešnost poslovanja je padla. Izgube rastejo hitreje kot v drugih panogah gospodarstva. Delovne organizacije, ki so poslovale z izgubo so: Boris Kidrič - Titov Veles, Jugokeramika - Zagreb, Kaolin - Bratunac, Karačevo - Kosovska Kamenica, Keramika - Mladenac, Keramika - Kanjiža, Keramika - Renče, Labinprogres - Podpičan, Sanakeram - Sanjski Most, Selena - Prijedor, Novoles - Trebnje, Toza Marković - Kikinda, Zorka - Šabac...

Delovne organizacije s pozitivnimi poslovnimi rezultati pa smo: KIL Liboje, Ljubčana Celje, Gorenje - Titovo Velenje in Kerub - Ub.

Da bi se ublažili negativni vplivi, bi morali keramični industriji najprej zagotoviti nemoteno delo, s tem, da pride tudi ta veja gospodarstva na prioriteto listo oskrbe z energijo.

Vsako zvišanje cen energije je nov udarec za poslovanje. Zato se DO zavzemamo za uvajanje avtomatizma, ki bi omogočal ob zvišanju cen energije, avtomatično zvišanje cen izdelkom za ustrezen znesek.

Slabi vplivi, značilni za zadnja leta bi nam morali biti v poduk, da se izkoristijo tudi vse notranje rezerve za izboljšanje poslovanja.

Gospodarstveniki nam za leto 1984 napovedujejo še večje težave, s katerimi se bo treba spopasti.

S. G.

ENERGIJA V LETU 1983

10 let po prvem naftnem šoku leta 1973, je energija tudi v jugoslovanskem gospodarstvu postala eden izmed glavnih problemov, za nekatere že kar usoden, kot so primeri iz naše stroke IGTK Trebnje in Keramik iz Volčje Drage.

Naša osnovna energija, ki je prav tako derivat nafte, je propan-butan, ki se je iz povprečne cene 16,52 din/kg v letu 82, v letu 83 že podražil na poprečje 29,40 din/kg. Na koncu leta pa je bila cena plina, dostavljenega v tovarno, že 55 din/kg, kar je posledica direktnega uvoza, vendar je plin v Sloveniji vsaj bil. Trenutno je uradna priznana cena nekoliko nižja, to je

45 din/kg, kar pa je le zatišje pred viharjem v obliki podražitve za okoli 40%.

V letu 1983 so proizvedli v KIL 5640 ton izdelkov kar je 750 ton manj kot leto 1982. Pri tem smo v letu 83 porabili 2382 ton plina, kar je 100 ton več kot predpreteklo leto. Primerjava na koncu pokaže specifično porabo 0,423 kg plina za kg izdelkov. To pa je 18% več kot v letu 82. Delno lahko to upravičimo s prekinitvijo proizvodnje ploščic, katere so imele zelo nizko porabo energije na kg proizvoda, vendar moramo nekaj procentov pripisati lastni potratnosti.

V začetku letošnjega leta zavzema propanbutan že 31% med stroški proizvodnje. Na področju varčevanja s toplotno energijo smo predvsem dodatno izolirati peči, kar pa je verjetno zgornja meja, uredili izolacijo zračnih kanalov ter eno sušilnico v strugarni. Preostale so pa nam še nekatere možnosti, ki pa so povezane seveda s finančnimi možnostmi. Na največje porabnike-peči pa bomo morali pogledati ne le s stališča fizične iztrošenosti, temveč

tudi glede njihove toplotne potratnosti. Električna energija je veliko nižji strošek, le 2,5%, a tudi njen delež raste. Ob lanski povprečni ceni 4,37/KWH, kar je 38% več kot leto poprej, so jo v začetku leta "tiho" podražili, s tem, da so podaljšali visoko tarifo s 6 mesecev na 9 mesecev. Ob tem pa je obljubljenih še 40% rednih podražitev za leto 84. Poraba elektrike se je zmanjšala za 4% glede na KWH in upamo, da bomo to smer nadaljevali. Sedaj ugotavljamo možnost ekonomskega znižanja stroška konice električne potrošnje.

Ob vse večjih stroških energije, pa je prisotno tudi vprašanje zanesljivih dobav. Z vključitvijo v program plinifikacije industrije v Žalcu z zemeljskim plinom upamo na ureditev tega problema v nekaj letih, kar pa ni odvisno samo od industrijske sposobnosti DO, temveč tudi od razpoložljivih količin plina, ki pa jih trenutno ni.

Leon BAUER

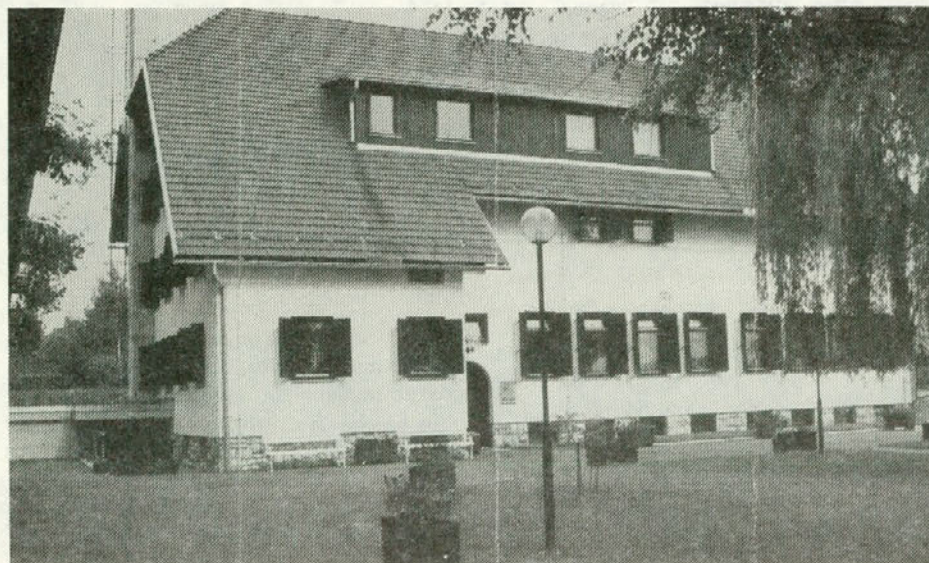
Sindikalna šola v Radovljici

Na pobudo predsednika sindikata, tov. Turka, sem v ponedeljek, 7. maja odpotovala v Radovljico. Kot predstavnica sindikata v tovarni, sem šla v Radovljico z namenom, da obiskujem republiško sindikalno šolo.

Sindikalna politična šola traja 30 delovnih dni in poteka v Sindikalno-izobraževalnem centru v Radovljici. "SIC" je sodobna izobraževalna organizacija za krajše ali pa daljše oblike izobraževanja.

Center ima tri različno velike predavalnice (za 30, 50 in 80 udeležencev), kabinet, knjižnico, ki je zelo dobro opremljena s

strokovno literaturo. Potem je tu tudi večnamenski dnevni prostor, ki ga udeleženci uporabljajo takrat, kadar ni predavanj. V vsaki učilnici je za boljše delo na razpolago tudi grafoskop. "SIC" ima 25 sob, od tega 19 z dvema ležiščema, ostale po štiri. Tik ob centru je speljana trim steza, ki vodi do letnega olimpijskega bazena, campa, ter športnih igrišč. Sindikalna-politična šola RS ZSS je namenjena predvsem vodilnim delavcem sindikata in pa tistim delavcem, ki šele prejemajo določene funkcije v sindikatu. Namen šole je torej pridobitev strokovnih podlag za delo v Zvezi sindikatov.

Program šole je sestavljen tako, da lahko vsi udeleženci spoznajo osnove marksizma, gospodarjenja v OZD, sistem samoupravne demokracije, protislovja v naši družbi, naloge in vlogo sindikata, predvsem zdaj, v zaostrenih pogojih gospodarjenja. Obravnavali smo tudi teme s področja pridobivanja in razporejanja dohodkov delavcev, vprašanja s področja delovnih razmerij.

Predavatelji so izbrani predvsem iz vrst univerzitetnih profesorjev, veliko pa jih je tudi iz vsakodnevne prakse (sodišče združenega dela, družbeni pravobranilec samoupravljanja, javno tožilstvo). Uporabljali smo tudi metodo dela po skupinah, kjer smo razpravljali o stališčih do določenih tem ter vprašanih s tem v zvezi.

Poleg rednega učnega programa, smo bili tudi na področju kulture zelo aktivni.

Obiskali smo rojstno hišo dr. Franceta Prešerna, Antona-Tomaža Linharta, znanega begunjske zapore, tovarno Elan, muzej v Kropi, malo partizansko vasico Dražgoše, imeli pa smo tudi prijeten razgovor s pisateljem Tonetom Svetino.

V Bohinjski Bistrici smo si ogledali gostovanje amaterske skupine iz Ormoža, ki se je predstavila sa komedijo "Pogreb predsednika hišnega sveta", na Bledu pa zelo uspešen nastop folklorne skupine KUD iz Kostolaca v Srbiji. Ob koncu šolanja je naša skupina izdala svoj časopis z naslovom STIČIŠČA, obiskal pa nas je tudi predsednik RS ZSS, tov. Marjan Orožen.

Po mesecu dni šolanja smo se 11. junija spet vrnil na delo v OZD. Že v času šolanja smo izbrali naslove seminarskih nalog, ki jih moramo ob delu pripraviti do septembra. Takrat se vrnemo v "SIC" Radovljica spet za dva dni, s ciljem, da pripravljeno seminarsko nalogo tudi ustno zagovarjamo.

Teme obsegajo različna področja, od socialne politike, stabilizacijskih ukrepov, inovacijske dejavnosti, delovnih razmerij, obveščanje v DO, samoupravna delavska kontrola, usmerjeno izobraževanje in vloga sindikata pri tem, delegatski sistem...

Zdaj, ko sem spet na delu, upam in trditi se bom, da bom enomesečno odstotnost in stroške šolanja, ki jih krije RS ZSS, s svojim delom, tudi opravičila.

Albina Zeme

DELO SKUPNE DISCIPLINSKE KOMISIJE

Od zadnjega poročanja v Keramiku se je skupna disciplinska komisija sestala dvakrat in izrekla 9 disciplinskih ukrepov od tega:

1. Prenehanje delovnega razmerja, delavki Anici Budja zaradi hujše kršitve delovne obveznosti, ki je v tem, da je delavka neopravičeno izostala z dela od 13. 2. 1984 dalje.
2. Prenehanje delovnega razmerja, ki se pogojno odloži za dobo 1 leta, delavcu Rafku Dosedla, zaradi hujše kršitve delovne obveznosti, ki je v tem, da je bil delavec na delovnem mestu dne 16. 2. 1984 v vinjenem stanju.
3. Prenehanje delovnega razmerja, ki se pogojno odloži za dobo 6 mesecev, delavcu Viktorju Kozovincu, zaradi hujše kršitve delovne obveznosti, ki je v tem, da je bil delavec dne 17. 11. 1983 na delovnem mestu v vinjenem stanju.

4. Trikrat javni opomin, in to:

- delavcu Romanu Antolincu, zaradi hujše kršitve delovne obveznosti, ki je v tem, da je delavec dne 23. 3. 1984 neopravičeno izostal z dela,
- delavcu Vladu Drakšiču, zaradi hujše kršitve delovne obveznosti, ki je v tem, da je delavec, dne 23. 3. 1984 neopravičeno izostal z dela,
- delavcu Vladu Novaku, zaradi hujše kršitve delovne obveznosti, ki je v tem, da je delavec dne 20. 4. 1984 spal med delovnim časom.

V treh primerih je skupna disciplinska komisija izrekla delavcem disciplinski ukrep **OPOMIN**.

V treh primerih pa disciplinski postopek še ni končan.

Breda Planinšek

Smo mladinci še aktivni?

Velikokrat lahko preberemo v različnih časopisih različne članke o mladinski aktivnosti in delavnosti.

Novinarji so pač zato, da pišejo. Eni radi pretirano hvalijo delo mladih, drugi pa ga nerealno ocenjujejo, le peščica pa je takih, ki se poskušajo vživeti v problem, ki tarejo nas mlade.

Seveda obstajajo razlike med samo mladino. Večkrat se zgodi, da po dveh ali treh izjemah sodimo vse mlade ljudi. Toda to ni realno. Človeško se je zmotiti, toda napake oziroma svojo pomoto je zelo težko priznati. Zato je prav, da večkrat pogledamo samo vase in se kritično ocenimo.

Kdor sebe zna oceniti, bo hitro spoznal in ocenil tudi druge ljudi.

Če se povrnemo v čas po vojni.

Kdo je bil tisti, ki je prvi prijel v svoje roke lopato in kramp, ki je s pesmijo na ustih, slabo oblečen, pri zelo skromni hrani gradil novo domovino, obnovil stare, porušene domove, spremenil družabni red, vse to je bila Titova mladina, katera je bila dovolj aktivna in revolucionarna, seveda tu ne smemo pozabiti, da je sprejela nauke in revolucionarne ideje od starejših, kateri so ji bili vzorniki in vodniki na poti, ki so jo gradili in po kateri so hodili. Naj tu omenim mladinske delovne brigade: gradnje cest, železnic, električnih napeljav, vodovodnih napeljav in še in še bi lahko naštevali.

Mladi so pokazali veliko mero aktivnosti, odrekovanja in žrtvovanja za boljši jutri.

Najlepše pa je bilo prijateljstvo, trdna vez med mladimi iz različnih republik, ki se je kalilo in utrjevalo prav na mladinskih delovnih akcijah, vsemu hudemu navkljub. Delovne akcije še danes živijo in imajo trajen in velik pomen.

Mladinci naše DO smo prejšnjo soboto, dne 26. maja organizirali delovno akcijo, s katero naj bi delovno počastili 25. maj — dan mladosti.

Dopoldne okrog 9. ure se je pred tovarno KIL zbralo le 6 mladincev, od 166 evidentiranih.

Vsi zbrani so žrtvovali svoj prost dan, nekateri med njimi pa celo ure, ki so jih imeli v plus, kajti sobota je bila delovni dan in proizvodnja na račun tega ni smela trpeti. Vsi mladinci, kateri so se udeležili te delovne akcije in s svojim delom prispevali delež k lepši urejenosti okolja, naj bodo javno pohvaljeni. To so bili naslednji mladinci:

1. Mojca BALOH
2. Dragica ULAGA
3. Iztok MUHEDINOVICH
4. Drago GLUHAK
5. Breda PLANINŠEK in
6. Zlatko MAČEK

Žalostno je to, da se delovne akcije nismo udeležili drugi člani predsedstva ZSMS KIL.

Odpovedal je celo naš referent za delovne akcije, kateri bi moral to akcijo organizirati, zbrati ljudi in vso zadevo spretno izpeljati do konca.

Ljudje smo pač taki.

Odkrito povedano, marsikomu izmed nas se zjutraj ni dalo vstati, zakaj bi le, saj je sobota. Drugi pa imajo probleme s prevozom.

Če smo kritični do sebe in pogledamo malo vase, bomo prav gotovo spoznali in odkrili veliko napak. Pravzaprav hočem reči, da je med mladino danes in mladimi takoj po vojni, opaziti veliko razlik, čeprav imamo tudi nekaj skupnega. Ena bistvenih razlik je v tem, da danes mladi, ki imajo za življenje boljše pogoje, velikokrat odpovedo.

Včasih mladi niso gledali na to, ali je sobota, nedelja ali praznik. Vzeli so orodje in odšli na delo, z nekim upanjem in vero v lepšo in boljše prihodnost. Niso gledali na to ali bodo za svoje delo dobili dobro plačilo ali ne. Danes pa je na svetu vse več takih ljudi, ne samo mladih, ki vsako stvar gledajo skozi denar. In upoštevajo le to pravilo oziroma rek, da je denar sveta vladar.

Kljub temu pa le nismo vsi enaki. Še je dosti ljudi, ki mislijo drugače in se borijo za še boljši in pravičnejši svet.

Vanja Brešar

Vanja je napisala lep članek o delovni akciji, vendar pa mislim, da bi o tej akciji morali spregovoriti mnogo bolj kritično.

Vsem je znano, da smo 26. 5. 1984 organizirali delovno akcijo: **OČISTIMO IN UREDIMO NAŠE TO-TOVARNIŠKO OKOLJE**, namen akcije je dobro viden že iz samega naslova akcije.

Kljub temu, da so po DO viseli plakati, da je bilo večkrat objavljeno po zvočniku, skratka informiranost je bila dobro speljana, pa akcija ni uspela, saj se je je udeležilo le 6 mladincev od cca 166 evidentiranih.

Sprašujem se, kje je bilo ostalih 160? Res je, da je za nekatere sobota redni delovni dan, kaj pa ostali?

Ali vam je nerodno vzeti v roke metlo in samokolnico in vam je izpod časti pospravljati in urejati dvorišče delovne organizacije. Se ne zavedate, da ste 8 ur vsak dan v službi, in da se boste bolje počutili, če boste delali v lepem in urejenem okolju. Ste mogoče pozabili, da je vsako delo častno.

Verjetno bi vam godila pohvala, češ naši mladinci so pa res pridni, pogrejte kaj vse so naredili.

Zato se nikar ne čudite, ko starejši ne povedo o mladih skoraj nič lepega in nas kritizirajo.

Ne smeli bi dovoliti takšno govorjenje in bi starejšim z delom morali dokazati, kaj vse zmoremo.

Toda ne samo 6 mladincev, ta številka bi morala biti mnogo višja, da bi bili po končani akciji vidni tudi rezultati. Šele tako bi imela mladina v očeh starejših večjo veljavo, priskočila pa bi nam tudi na pomoč — finančno ali kako drugače. Verjetno vam je znano, da brez dela ni nič. Šele z delom imamo mladi in tudi starejši pravico, da tudi kaj zahtevamo.

V našem programu dela je bil predviden tudi izlet, ki pa bo žal letos odpadel — ni denarja. Res je, da smo letos začeli pobirati članarino, vendar pa denarja še ni toliko, da bi plačali vsaj avtobus. Zato bi morali prositi za finančno pomoč, toda kako, ko pa še ničesar nismo naredili, da bi ta sredstva opravičili.

Zato še enkrat apeliram na vas — na vso mladino DO KIL Liboje, ne bodite tako pasivni ter z delom dokažimo starejšim, da le nismo takšni kakršne nas vidijo. Naj nas ne potre žal beseda iz njihovih ust. Delati moramo za cilje in ideale, ki smo si jih zastavili, za boljši in lepši jutri. Pa ne razumite tega kot frazo, malo se zamislite in ugotovili boste, da imam prav.

Predsednik OO ZSMS KIL
Breda Planinšek

ALARMIRANJE

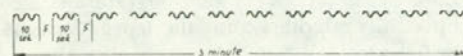
V uradnem listu SFRJ, št. 32/84 je bil objavljen "Pravilnik o znakih za alarmiranje". Novost v pravilniku je nov alarmni znak, ki opozarja na splošno javno mobilizacijo. To je zavijajoč zvok sirene s prekinitvami, ki traja 3 minute. Sestavlja ga 12 zavijajočih zvokov po 10 sekund in 11 prekinitev po 5 sekund. V prvih šestih urah splošne javne mobilizacije se signal večkrat ponovi.

Ostali alarmni znaki, ki opozarjajo na nevarnost:

- napad iz zraka
 - uporabe radiacijsko-biološko-kemičnih bojnih sredstev
 - požara
 - naravnih in drugih nesreč
- ostanejo nespremenjeni. Isto velja za alarmni znak prenehanje nevarnosti.

Grafični prikaz novega alarmnega znaka:

"SPLOŠNA JAVNA MOBILIZACIJA"

Rubrika: Predstavljamo vam

Jamno je kraj oziroma vasica, ki ga še ni načela industrializacija sodobnega časa. Vas obdaja slikovito gričevje, ki kaže pravo podobo kmečke idile, od katere v pretežni meri prebivalstvo črpa vir dohodka za preživljanje. V tem prelepem kraju, ki spada pod občino Ivanec v Socialistični republiki Hrvaški, se je rodila dne 6. 12. 1960 Rozalija Gašparič.

Osnovno šolo je obiskovala v Brezovi Gori. Ko ji je bilo enajst let sta se starša z družino, ki je tedaj štela šest članov, preselila v Savinjsko dolino v vas Vrbje pri Žalcu z željo, da si za otroke in zase poišče boljši kos kruha.

Rozalija je osnovno šolo nadaljevala v Žalcu in uspešno končala osmi razred. Nadaljnje šolanje je ni veselilo zato se je po končani osemletki takoj želela zaposliti.

Prva zaposlitev je bila v vrtcu Vrbje, kjer je delala kot snažilka, vendar se ji je že po dobrih šestih mesecih ponudila priložnost, da se zaposli v naši DO, kot zavijalka gotovih izdelkov, v oddelku pakirnica. To delo še danes vestno opravlja.

Je mati dveh otrok, triletnega sinka in štiritletne hčere in stanujejo v bloku nad tovarno. Štiri-člansko družino sigurno pestijo tesne stanovanjske razmere kajti 38 m² površine ni veliko. Vendar se Rozalija ne pritožuje in pravi, da se je v novo okolje odlično vživela, ter da je zadovoljna z delom, ki ga rada opravlja.

V letih zaposlitve v naši DO še ni bila nikoli predlagana ali izvoljena v kakršnikoli organ samoupravljanja, zato naj bo naša naloga v bodoče, da se vpelje v družbenopolitično življenje. Je članica SZDL in sindikata.

V imenu vseh ji želim še nadalje dobro počutje med nami.

Majda Kotnik

Sedmo srečanje tamburašev v Libojah!

Tamburaška sekcija DPD Svobode je organizirala v sodelovanju z ZKO Žalec že sedmo srečanje tamburaških orkestrrov pri nas v Libojah. Srečanje je bilo 26. 5. 1984 v jedilnici Keramične industrije Liboje ob 18. uri, pod naslovom "Večer s tamburico". Ta srečanja se organizirajo vsako leto v počastitev rojstnega dne maršala Tita.

Srečanja se je udeležilo 7 orkestrrov in to:

- orkester DPD Svobode Prevalje,
- orkester KPD Miklavž pri Ormožu,
- orkester osnovne šole "Nade Cilenšek" Griže,
- orkester "Bisernica" Rateče pri Škofji Loki
- orkester DPD Svobode Polzela,
- orkester DPD Svobode Ptuj,
- orkester "France Prešeren" iz Celja
- orkester DPD Svobode Liboje.

Tamburaški orkestri so s svojim izvajanjem pokazali visoko kvaliteto igranja, predvsem gre pohvala domačemu orkestru, ki je mnogo pridobil na kvaliteti pod vodstvom tov. Braneta Mesca.

Letošnje srečanje pa je bilo še posebej pomembno, saj je naš orkester s svojim nastopom proslavi 60-letnico obstoja prvega tamburaškega orkestra v Libojah.

Napovedovalka tov. Danica Hudina je na tem srečanju posredovala občinstvu in

nastopajočim celoten razvoj tamburice v Libojah skozi 60 let. Vsebinsko v celoti objavljam:

Tamburaški orkester "Radost" je bil ustanovljen leta 1924 na pobudo tov. Jakoba Rotarja, ki je že vrsto let poučeval nadarjene glasbene talente na citre. Pred ustanovitvijo tamburaškega orkestra je tov. Jakob Rotar poučeval tudi glasbene talente iz Liboj, med katerimi so bili: Nežika Pečnak, Marija Čokl in Marija Kesic.

V novoustanovljeni tamburaški orkester so se poleg citrašev vključili še: Franc, Vinko, Ivan, Stanko Pečnak in Anton Vočko. Instrumente so si glasbeniki nabavili sami, razen "Berde", katero jim je kupil takratni lastnik tovarne Sonnenberg. Velike težave so imeli tudi s prostorom za vadbo. Ker pa je bila Pečnakova družina v najštevilnejši zasedbi so jim odstopili veliko sobo, kjer so lahko redno vadili.

S temi talenti je tov. Jakob Rotar dosegel velik uspeh. S svojimi glasbili so razveseljevali prebivalce kraja z raznimi nastopi. Žal pa je bilo med prebivalci tudi nekaj nerazumevajočih, ki so tamburaše sramotno imenovali "drotarji", kar pa jih ni omajalo, vztrajali so in gojili to glasbo nekaj let.

Leta 1929 je nekaj članov odšlo iz Liboj, drugi pa so se vključili v razne sekcije pri

društvu Svoboda. Tamburaški orkester pa je prenehal delovati.

S prenovljeno dvorano v Slovenskem dolu in aktivno delujočimi sekcijami ter večjimi denarnimi sredstvi, se je leta 1932 na pobudo tov. Anzelma Šusterja ponovno ustanovil tamburaški orkester. V tem orkestru so igrali mladi člani: Viktor in Ludvik Oblak, Anton in Ivan Vočko, Stanko Kroflič, Gvidon in Evald Podpečan, Anzelm Šuster in Martin Zupanc.

Leta 1934 je nekaj fantov odšlo na odsluženje vojaškega roka. Da ne bi orkester prenehal delovati je tov. Anton Vočko zbral mlajše šolske oktroke in to: Marijo in Pavlo Oblak, Emanuela in Vilija Gothe, Leopolda in Konrada Vočko, Avgusta Dosedla in Marijo Rihter ter ga tudi vodil v takratni Svobodi in kasneje v Vzajemnosti. Nastopali so na raznih prireditvah, koncertih in med odmori gledaliških predstav vse do leta 1941, ko je prišla vojna in vso dejavnost preprečila.

Tamburaški orkester je bil ponovno ustanovljen leta 1952, katerega je vodil tov. Franc Kovač, ki je bil istočasno kapelnik godbe. Ker se je orkester vedno bolj širil, Kovač pa je imel za vadbo tudi vedno večjo sekcijo je orkester ponovno prevzel tov. Anton Vočko, katerega je vodil do leta 1962. Ponovno je prišlo do pomanjkanja kadrov, saj so nekateri fantje morali na odsluženje vojaškega roka, nekaj deklet pa se je poročilo in orkester je prenehal delovati.

Ker so ostale sekcije v društvu: moški pevski zbor, mešani pevski zbor, dramska sekcija, godba na pihala aktivno delovale ni bilo za tamburaško glasbo ne časa in ne zanimanja.

Leta 1973 pa se je na pobudo nekdanjih tamburašev: Jerice Čretnik, Miljane Avsec, Fanike Lukež in Berte Šimonc ponovno ustanovil tamburaški orkester, katerega je vodil tov. Anton Vočko. Orkester se je vedno bolj širil in šteje danes 21 članov, ki redno vadi in nastopa na vseh prireditvah društva, udeležuje se tamburaških revij "Večer s tamburico", gostoval je že v Cirkovcih in izven občinskih meja.

Tov. Anton Vočko je zaradi bolezni predal ta zbor mlademu talentiranemu vodji Branetu Mescu, ki z velikim prizadevanjem nadaljuje njegovo delo.

Ob 60-letnem jubileju tamburic v Libojah želimo, da bi tamburaški orkester še naprej uspešno deloval, dosegel še večje uspehe, skrbel za pomladek, da ne bi prišlo do ponovne prekinitve.

Poudarek tej obletnici so dali tudi nekdanji člani tamburaškega orkestra iz leta 1938 tov. Anton, Leopold, Konrad Vočko, ki so prisotnim zaigrali dve skladbi v zadovoljstvo vsega občinstva.

Na tem srečanju so bili prisotni tudi člani tamburaškega orkestra iz leta 1924 in to: tov. Marija Čokl, Anzelm Šuster in Ivan Pečnak. Nekaj članov se je opravičilo, ker se zaradi bolezni srečanja niso mogli udeležiti.

Vsem starejšim udeležencem je tov. Jerica Čretnik predsednica tamburaškega orkestra podelila spominske krožnike in šopke v spomin na srečanje ob 60-letnici.

Predsednik ZKO Žalec tov. Miran Lesjak je pozdravil vse prisotne, jim čestital ob 60-letnem jubileju in osebno podelil Galusova priznanja članom orkestra DPD Svobode Liboje, ki so si ta priznanja s svojim dolgoletnim delom v zboru tudi zaslužili.

Zlate Galusove značke so prejele:

- tov. Jerica Čretnik
- Berta Šimonc in
- Miljana Avsec

Bronaste Galusove značke so prejeli:

- tov. Marija Mlinarič
- Nataša Čretnik
- Jože Rehar
- Sabina Rom
- Albina Zeme
- Tanja Baloh
- Marjeta Pajtak
- Darja Oblak
- Ksenja Stepanov

Iskrene čestitke vsem prejemnikom Galusovih značk!

Želimo jim veliko uspehov pri nadaljnjem razvoju tamburaškega orkestra pri nas v Libojah.

Zadovoljni in srečni smo, da se je "Večer s tamburico" tako uspešno izteklo in upamo, da se bo naš tamburaški orkester s tem uspehom še bolj zavzeto trudil za nadaljnji razvoj, kateremu pa morajo posvečati vso skrb tudi društvo Svoboda in vse ostale družbenopolitične organizacije kraja.

Iskrene čestitke ob 60-letnem jubileju.

Š.D.

Rudi Planinšek

Je pričel delati 1946. leta v Joštovem mlinu v Medlogu, ko pa je voda odnesla most čez Savinjo v Levcu in bi moral hoditi na delo po skoraj dvakrat daljši poti, se je 1948. leta zaposlil v tovarni. Delal je skupaj s svojim očetom v gmoti, potem pa je bil za sovozača pri šoferju Satlerju. Po odsluženju vojaškega roka 1954. leta, je delal pri okroglih pečeh. Vlagal je izdelke v peč, posebno težka je bila sanitarna keramika, ki je bila povrh vsega še v šamotnih kapicah, tako da sta jo celo dva težko dvignila. Dogajalo se je tudi, da je bilo treba isti dan sprazniti in napolniti peč, ki še ni bila ohlajena in je temperatura v peči segla tudi preko 70°C.

Od leta 1956. dalje je delal pri glazurah. V začetku se je glaziralo pretežno z belo glazuro, pozneje pa je bilo treba pripraviti in mleti vedno nove glazure, tako da je nazadnje bela skoraj povsem izpadla iz proizvodnje.

V 28. letih, kolikor je pripravljaval glazure, se je marsikdaj zgodilo, da glazura ni bila takšna, kot bi morala biti, dogajalo se je pač, kaj hočeš, nekaj po njegovi krivdi, nekaj pa tudi zaradi raznovrstnih spremenjajočih se surovin. Bilo je nekaj glasnih besed, a tudi to je minilo in sedaj uživa Rudi na vrhu Brnice zaslužen pokoj.

Štefan Goričanec

je doma iz Medžimurja in prva njegova zaposlitev je bila v rudniku črnega premoga v Murskem Središču, odkoder se je

1951. leta z družino preselil v Ljubljano, kjer je delal v Tovarni Kleja do 1960. leta, ko so se preselili v Liboje in si je poiskal delo v rudniku. Toda čez štiri leta je zbolel za išijasom, zato je moral zapustiti rudarski poklic in se preusmeriti na drugo delo. Njegova učna doba, ki je trajala leto in pol, je potekala v keramični tovarni. Učil se je v laboratoriju, pozneje pa je začel z vlivanjem Pirano vaz v livarni, kjer je delal več let. Nato je brusil vaze, ki so se držale na dnu, vrtal luknje v stenske krožnike in na koncu v pakirnici pakiral izdelke.

Pavlika Jelen

Pavlika se je 1943. leta pričela učiti za frizerko in nekaj let tudi opravljala svoj poklic. Kot mladinka se je 1947. leta udeležila delovne akcije, šla je v brigado na progo ŠAMAC — SARAJEVO, kjer je bila dva meseca. Brigadirskega življenja ne bo nikoli pozabila, tam se je kalilo bratstvo in enotnost ter utrjevalo tovarištvo.

1951. leta se je zaposlila v KIL. Delala je v slikarni, obenem pa tudi nadomeščala delavce v računovodstvu in vsepovsod, kjer je primanjkovalo pridnih rok. Deset let je delala tudi v bifeju, zadnja leta pa v pakirnici, odkoder se je zaradi bolezni morala letos posloviti.

Bila je aktivna izven tovarne. Sodelovala je pri kulturno-prosvetnem društvu Svoboda v Libojah v skoraj vseh sekcijah, igrala je v igrah in bila suflerka, bila je tajnica rdečega križa in v odboru društva prijatelj mladine, potem pa se je zaradi bolezni ni mogla več udeleževati. Veliko časa je prebila na sestankih in tudi sedaj bi se zopet rada vključila v delo na terenu.

Marija Jagič

se še vedno spominja 17. septembra 1951. leta, ko je prišla prvič na delo v tovarno. Domov je prišla tako utrujena, da je mislila, da ne bo nikoli več vstala, toda sčasoma se človek na vse navadi. Delala je v skladišču gotovih izdelkov, kjer so cele "štose" krožnikov, skled in drugih izdel-

kov nalagali na vozove ali kamione, jih vozili na železniško postajo v Petrovče ter jih zopet prelagala na vagone. Pakiralo se je s slamo in senom, zato se je v vročini kadilo pozimi pa je bilo zmrznjeno. Nekoč je s sodelavkami pričakala Novo leto na železniški postaji in ko je odbila polnoč, je povsod okoli vladalo veselje; one pa so se od žalosti razjokale.

Po petih letih je pričela delati v razvrščevalnici, pa ne samo tam, poprijeti je bilo treba za vsako delo in brez odločbe pomagati v tistem oddelku, kjer so pač trenutno rabili delavke. Iz razvrščevalnice izdelkov niso vozili v pakirnico kot sedaj, ampak so jih nosili in tam zopet zlagali. Delati je bilo treba tudi ponoči, če se je mudilo in nihče te ni vprašal, kam boš dala otroke. Včasih je bilo pozimi tako hladno, da niso mogle delati in so šle domov in drugič nadoknadile zamujeno. Za hrano je bilo hudo, malico je bilo treba nositi s seboj in šele 1954. leta je bil odprt bufet, kjer si lahko dobil kaj za pod zob.

Sedaj je v tovarni neprimerno bolje, kot je bilo nekoč, v razvrščevalnici pa namesto mraza prevladuje vročina, ki pa je lahko prav tako neznosna, zato bi bilo res treba tudi enkrat prisluhnuti delavkam, ki se tam potijo v znoju in urediti primerne klimatske razmere.

Planinski kotiček

Spominski pohod na Travnik v nedeljo dne 20. maja 1984.

Zgornja Savinjska dolina skriva za marsikaterega planinca, kaj šele za dolinca, lep del gorske lepote, med katero spada tudi Travnik.

Travnik je prelep greben, ki se razprostira na viš. 1636m. Na tem nekdanj težko dostopnem lesovju obdanem z ozkimi soteskami, so partizani pred štiridesetimi leti izgradili partizansko bolnišnico Celje na višini 1290 m. V tej bolnišnici se je zdravilo med NOB preko tristo borcev, za katere je skrbno skrbelo sedemnajst člansko osebje.

Tega že dejansko tradicionalnega planinskega spominskega pohoda, saj je bil letošnji že šesti zapored, se je iz naše planinske sekcije udeležilo kar 15 planincev in tako dostojno počatili 40-letnico osvoboditve Zgornje Savinjske doline in prihoda štirinajste divizije na Štajersko, ter odkritje obeležja partizanske bolnišnice Celje.

Nič manj ni bil zanimiv pohod dne 23. 6. 1984 na Nanos, samo škoda, da nas ni bilo več, kajti v avtobusu je bilo prostora, še za nekaj naših delavcev, ki se iz kakršnegakoli razloga niso prijavili na enkratni izlet. Vreme, ki je letos vseskozi muhasto, nam je za spremembo šlo na roko, bilo je lepo sončno.

Prispeli smo do Razdrtega, tam smo iztopili ter se odpravili proti vrhu grebena.

Na razpotju, kjer se odcepi pot proti vrhu smo se razdelili na dve skupini. Spretnejši smo odšli po krajši malo bolj zahtevni, otroci in starejši pa po daljši oziroma manj zahtevni poti, vendar vsi s samo enim ciljem, priti na vrh Nanosa.

Nanos je čudovita gora visoka 1248 m pri Vojkovi planinski koči, ki nosi ime po primorskem narodnem heroju Josipu Premrlu-Vojku. Od kočee vodi pot skozi bukov gozd, mimo oddajnika TV do Pleše, ki je na višini 1261 m.

Pleša je gola in v smeri Razdrtega zelo strma ter odkriva opazovalcem čudovit pogled na prelepo zeleno, valovito kot morje, pokrajino v kateri kraljuje reka Pivka.

Če je lepo vreme, kot je bilo danes, sega oko tudi dlje vse do Gorjancev, Roga in Snežnika, do samega Jadranskega morja. Z eno besedo lepoto te narave zaznaš in občutiš, če se povzpneš na sam vrh Nanosa.

Po počitku in razgledu smo se ponovno razšli, en del se je spustil nazaj do Razdrtega, kjer smo pustili avtobus. Kondicijsko bolj sposobni pa smo bili še željni hoje in jo mahnili po markirani poti čez bukov gozd na sam rob Nanosa, skozi vas Strane na višini 664 m, znani po izvirni vodi in zelo stari tisi, mimo številnih bunkerjev iz časa italijanske okupacije do Predjamskega gradu, katerega zgodovina sega do srednjega veka. Hodili smo krepke tri ure.

V Predjamskem gradu je zanimiv lokalni muzej, ki si ga je vredno ogledati.

Tako smo spoznali spet lep košček naše nadvse prelepe ožje domovine - del Slovenije, ki je majhna, vendar še polna za nas neodkritih lepot.

Majda Kotnik

Športne igre keramikov Jugoslavije v Šabcu

Kakor že trinajstkrat doslej so se predstavniki naše tovarne udeležili keramičnih iger. Tokrat je bila gostitelj SOUR "ZORKA" TOZD Nemetali iz Šabca. Omenjena tovarna izdeluje vse vrste kemičnih artiklov, kisline, gnojila, plastične mase, en njen TOZD pa tudi upravlja z rudnikom glin, opekarno in izdeluje keramične ploščice. Danes ima kolektiv "Zorka" 8700 zaposlenih in so razporejeni v 11 TOZD-ih.

Igre so se odvijale od 1. do 3. 6. 1984. Na pot nas je odšlo 22 in tekmovali smo ženske v streljanju, pikadu in namiznem tenisu, moški pa v streljanju, kegljanju, namiznem tenisu in košarki.

Na pot smo odšli v petek v dopoldanskem času. Vožnja je potekala udobno in tudi s šoferjem smo vzpostavili prijateljski kontakt. Prvo nevšečnost smo doživeli v motelu ob avto cesti (če se tem luknjam lahko tako reče), ko smo za skromno kosilo ali tudi samo lepinjo odšteli skoraj celo dnevnicu. No tudi to je bilo hitro pozabljeno in v popoldanskih urah smo prispeli v Šabac.

Ko smo se pripeljali na zbirno mesto, to je pred halo Zorka, nas je pričakala naša vodička in tu smo naleteli na pravo mino. Sporočila nam je, da nam organizator ni uspel zagotoviti prenočišča za vse v hotelu "Sloboda". Ženski del skupine naj bi bil nastanjen v hotelu, moški del pa v Radniškem naselju pri tovarni "Zorka". Kljub našemu negodovanju in protestu, nam organizatorji niso šli na roko. Z avtobusom smo se odpeljali do Radničkoga naselja in doživeli pravi šok. Luže in

blato okoli barak so nam skoraj preprečili dostop do objektov. Ti so bili zamazani, brez vode z razbitimi šipami in umazanami rjuhami. Kljub ostrim protestom, nam po dveh urah ni preostalo drugega kot to, da smo se vselili. Na račun hotela, bazena in udobja, ki je bil obljubljen je padlo par dobrih smešnic in slaba volja je bila še dolgo prisotna. Zvečer pri sestanku komiteja XIV. ŠIKJ je bilo veliko protestov na račun prenočišč in ekipa Kikinde bi kmalu odpotovala zaradi slabih bivalnih razmer.

Zvečer pri kolu, ki smo ga mi Slovenci le bolj opazovali pa je prišel do izraza temperament udeležencev iz Srbije, Makedonije in Bosne. Bili smo malce razočarani, kajti naše polke ali valčka nam niti slučajno niso hoteli zaigrati.

V soboto in nedeljo so bila športna tekmovanja. Dosegli smo poprečne rezultate in tudi za boljše nismo bili pripravljeni. Opaža se, da je zanimanje za šport v naši delovni organizaciji iz leta v leto slabše. Prav pri mladini, ki bi naj bila gibalo športa, se kaže nezainteresiranost in če primerjamo tekmovalce iz drugih keramičnih tovarn, vidimo, da so ponosni, da lahko gredo na športne igre in ne tako kot pri nas, da niti nočejo sodelovati. Tudi na tekmovanjih v okviru občinskih sindikalnih iger vidimo, da dosegamo slabe rezultate.

Po dveh športnih tekmovanj je bil v nedeljo popoldan zaključek iger v hotelu "Sloboda". Podelili so se pokali, medalje in priznanja. Priznanja so dobili tudi športniki za dolgoletno uspešno sodelova-

nje na igrah. Ta čast je letos pripadla tov. Marku Đudariću.

Na igrah je sodelovalo 17 ekip iz vseh republik, tako da je sodelovalo okoli 600 tekmovalk in tekmovalcev.

Dokončnih rezultatov še nismo prejeli. Po zaključku smo že komaj čakali, da pridemo spet domov. Vožnja je bila dolga, za smeh pa je poskrbel naš Marjan, ki je pozabil v hotelu potovalko in jo še sedaj čaka.

Po vrnitvi domov v nočnih urah, smo si dejali: "Povsod je lepo, doma je najlepše."

Obisk hiše cvetja

27. april je bil dan, kot vsak drug, za večino izmed zaposlenih pa vendar drugačen: za tistih 50 delavcev, kateri smo se udeležili izleta, ki ga vsako leto organizira sindikalna organizacija. Vstopnica, ki je kot pogoj za udeležbo, je dolgoletna zvestoba kolektivu in prav je tako.

Že v zgodnjih jutranjih urah, ko je avtobus odpeljal izpred tovarne, je večini rahlo trepetalo srce. Zakaj? Ta dan ostaja marsikomu večno v spominu zato, ker se je prvič in mogoče tudi zadnjič peljal z letalom. V Mariboru na letališču se je pričakovanje in tesnoba zrcalila na obrazih, iz oči pa je žarel strah. Ali bomo srečno preživeli polet ali ne? Polet je bil brez posebnih težav in po skoraj prekratki vožnji smo bili v Beogradu, kjer nas je čakal avtobus za mestno vožnjo z zgornjim vodičem. Ves čas vožnje po mestnih ulicah nas je opozarjal na znamenitosti, zanimivo: "skoraj vse so bile na levi strani!" Tistih nekaj radovednežev, ki smo kljub stalnim opozorilom na "levo", pogledali na desno, smo kaj kmalu ugotovili, zakaj so bila opozorila tako usmerjena, kajti tudi Beograd, kot druga velika mesta ima svoje slabosti (arhitektonske, higienske itd.).

Najprej smo se ustavili pri muzeju revolucije in nato obiskali "hišo cvetja". Tudi ti veličastni trenutki bodo večini ostali v spominu, saj smo se s počasnim korakom in tesnobo v srcih poklonili našemu velikemu revolucionarju in voditelju TITU, kot da nas je zapustil včeraj in ne pred leti. Vse nas je prežemala tiha žalost, ki se je z besedami ne da opisati, to lahko le čutiš.

Po obisku hiše cvetja smo se odpeljali na Avalo, kjer smo se poklonili padlemu junaku, ki ga simbolizira grobnica iz črnega marmorja, katero nosi osem v jugoslovanske narodne noše oblečenih žena, ki simbolizirajo matere junakov padlih za svobodo. Tudi pogled na ta kulturni spomenik je bil veličasten. Na Kalameg-

danu nas je vodič seznanil s kulturniki in zgodovino mesta Beograda.

Popoldan smo preživeli vsak po svoje, v utripu velemestnega vrveža, ki ga nismo vajeni. Organizatorji izleta so poskrbeli tudi za prehrano, da ne bi hodili praznih želodcev po velemestu. Kako so srbske specialitete, katerih naši slovenski želodci niso vajeni, uspele potešiti resnično lakoto, na tem mestu ne bom komentiral.

Vrnitev iz Beograda v Maribor je bila prav tako z letalom. Pristanek ni bil točen, saj smo se tal dotaknili nekaj metrov pred pristajalno stezo, pa nič zato, saj smo preživeli. Polni velikih vtisov smo se vračali na svoje domove.

Kolektivu hvala, ker nam je s polovično finančno pomočjo omogočil doživeti resnično lep in nepozaben dan.

OM

Ureditev okolja stanovanj na Cresu

V lanskem letu je naša delovna organizacija kupila na otoku Cresu v naselju Mi-holaščica dve stanovanji. Vsi, ki so že

letovali tam, so bili zadovoljni, le pre-skrba še šepa in pa okolje pred stanovanji je bilo izredno neurejeno. Že v lanskem

letu smo se odločili, da bomo poiskali ponudbo za sanacijo okolja in tako smo dobili od gradbenega podjetja Pionir ponudbo za ureditev. Ker se nam je cena zdela previsoka, smo se odločili, da sindikat sam prevzame ureditev okolja. Po pripravih, načrtih in naročilu materiala, je skupina 3 Remontovih zidarjev pod vodstvom tov. Albina in 5 naših delavcev odpotovalo 13. maja na Cres. Na pomoč pri prevozu so nam priskočili naši gasilci s kombijem in šoferjem Vinkom.

Delo je bilo naporno in čeprav so zlobni jeziki govorili, kako so se šli kopat na Cres, za kopanje skoraj ni bilo časa in vremena. Težave nam je povzročil tudi Pionir, ki nam ni mogel dati dogovorjenega materiala. Le naša iznajdljivost in pa šofer Tone iz Prevoznništva sta botrovala, da smo z Reke pripeljali ves material.

Dela so hitro napredovala, najtežje je bilo ves material spraviti tako visoko. Pri tem sta nam pomagali dvigali od Remonta, največje breme pa je prevzel Albinov "ašpl", to je doma narejeno dvigalo od mopedovega motorja. Dela so se odvijala po načrtih in po 10 dnevnom delu je bilo vse gotovo. Okolje smo tudi uredili za naše sosede Celjane in tudi oni so bili zadovoljni tako s ceno kot tudi s kvaliteto izdelanega.

Tako je akcija sindikata dobro uspela, največ pa je seveda vredno tovarštvo, ki se je pokazalo pri delu in tudi v prostem času.

Mislim, da bi lahko več problemov rešili na prostovoljni bazi in da bi tovariški aktivizem zopet zaživel.

Vsi, ki boste letos letovali na Cresu, pa se le spomnite na sodelavce, ki so vam omogočili boljše počutje pri preživljanju dopusta.

Forto Turk

Vsako leto podeljuje Občinski sindikalni svet občine Žalec plakete za uspešno delo na področju družbenopolitičnega dela — samoupravljanja, zaslužnim članom.

Letos je bil med njimi naš delavec tov. Franc Matek. Ob dodelitvi plakete mu čestitamo in želimo, da bi še v bodoče aktivno delal, tako kot doslej.

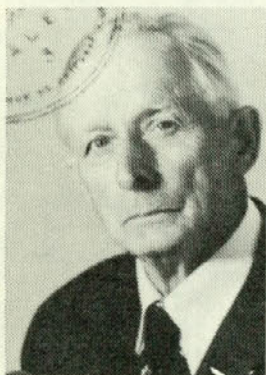
Uredništvo

Od Katedre za anorgansko tehnologijo VTOZD kemija in kemijska tehnologija Ljubljana je naša delovna organizacija prejela pismo naslednje vsebine:

"Ob zaključku vaj iz anorganske kemijske tehnologije se vam v imenu katedre kot tudi študentov najlepše zahvaljujemo za razumevanje. Z odstopljenimi materiali ste nam omogočili, da so vaje uspešno potekale po določenem programu.

Predstojnik katedre:
doc. dr. Jadran Maček, i.r.

Tov. Stanku v spomin

Pridejo trenutki, ko se nam kopičijo delovne naloge iz dneva v dan. Ko pa prispe novica v naš kolektiv, da je umrl član kolektiva ali upokojenec smo zadolženi, da prevzamemo vso moralno odgovornost in dolžnost, da se v imenu vseh sedanjih keramikov dostojno poslovimo od umrlega.

S temi parimi vrsticami želim obuditi spomin na nekdanjega zvestega keramika, človeka, proletarca in neumornega borca za delavske pravice tov. Stanka Pečnaka.

Tov. Stanko je kod 16-letni deček začel delati na pomlad leta 1919 pri okroglih pečeh Sonnenbergove tovarne. V takratnih težkih časih si je večina mladih morala v zgodnji mladosti služiti kruh za preživljanje. Med takimi nesrečniki je bil tudi tov. Stanko. V številni Pečnakovi družini ni bilo dovolj kruha za vsa lačna usta. Pot keramika je začel pri Sonnenbergu od koder je kmalu prestopil v takrat po svetu dobro znano Schutzovo tovarno, kjer je delal vse do leta 1931, ko je zaradi krize bila zmanjšana proizvodnja. Ni mu preostalo drugega kot, da se zaposli v Praprotnikovem rudniku, zavedajoč se, da brez dela ni jela. Ko so se pokazale potrebe so ga ponovno sprejeli v tovarno, kjer je leta 1940 napredoval v nadzornika žganja in zadano nalogo opravljal vse do

dne ko je odšel v zasluženi pokoj. Bil je rojen keramik saj je njegov oče Franc bil zvest libojski keramiki 35 let. Delal je kot strugar pri Sonnenbergu in ravno tako dolgo mati Ivana kot slikarka. Tudi njegova stara mama Urša je bila keramičarka, zato se starejši liboščani ne spominjajo zastonj, da je Pečnakova družina družina keramikov. Kot proletarec je v letih svojega dela preživel veliko burnih trenutkov, ko so se borili za delavske pravice. Tudi pri libojskem društvu Svoboda je delal in to aktivno delal. Bil je soustanovitelj tamburaškega zbora v katerem je tudi sam izvrstno igral.

Nekdaj le slepi izvrševalec delovnih nalog je po svobodi sodeloval v vseh organizacijah od sindikata, delavskega sveta itd. Bil je tudi predsednik Upravnega odbora. Ko je užival zasluženi pokoj se je rad vračal v rojstne Liboje, kjer je obujal spomine na dni, ko je bil član naše staroste. Ni mu bilo usojeno, da bi v prihodnjem letu bil med nami ob 70. obletnici KIL.

Življenjske moči so mu pošle. Moral je zapustiti topel dom in hčerko. Člani kolektiva Keramične industrije Liboje izrekamo hčerki Stanki in sorodnikom naše iskrene sožalje.

Tone Mlinarič

V LETOŠNJEM LETU SO SE NA NOVO ZAPOSILILI:

1. Karažija Majda, 23. 1. 1984, v pakirnici
2. Baloh Iztok, 1. 2. 1984, strojna delavnica
3. Šmintič Ivanka, 13. 2. 1984, loščilnica
4. Kuder Alenka, 13. 2. 1984, loščilnica
5. Oblišar Irma, 14. 2. 1984, loščilnica
6. Markovič Ivan, 20. 2. 1984, strojna delavnica
7. Travnšek Jelica, 20. 2. 1984, pakirnica
8. Skok Zvonka, 1. 3. 1984, loščilnica
9. Baloh Mojca, 12. 3. 1984, razvrščevalnica
10. Furlan Rudolf, 12. 3. 1984, predorna peč
11. Strašek Jožef, 20. 3. 1984, predorna peč
12. Čede Tatjana, 21. 3. 1984, loščilnica
13. Kos Slavica, 10. 4. 1984, strugarna
14. Ancel Božica, 10. 4. 1984, loščilnica
15. Jerkovič Ana, 10. 4. 1984, predorna peč
16. Obreza Sonja, 18. 4. 1984, loščilnica
17. Markuš Julijana, 9. 5. 1984, strugarna
18. Vek Stanislav, 16. 5. 1984, režija keramike
19. Jurič Nada, 23. 5. 1984, loščilnica
20. Mohenski Barica, 25. 5. 1984, loščilnica

21. Volf Nada, 30. 5. 1984, loščilnica
22. Goršek Rafael, 1. 6. 1984, elektro delavnica
23. Rotar Roman, 11. 6. 1984, skladišče gotovih izdelkov

ODŠLI IZ DELOVNE ORGANIZACIJE:

1. Gomišek Jože, 31. 1. 1984, slikarna, invalidska upokojitev
2. Koren Jože, 13. 2. 1984, predorna peč, predčasna upokojitev
3. Zemljak Anica, 24. 2. 1984, razvrščevalnica, starostna upokojitev
4. Golavšek Albina, 29. 2. 1984, loščilnica, starostna upokojitev
5. Bauer Venceslav, 29. 2. 1984, tehnična služba, starostna upokojitev
6. Šanca Albin, 1. 3. 1984, strugarna, starostna upokojitev
7. Vučer Valentin, 12. 3. 1984, livarna, predčasna upokojitev
8. Turenšek Adolf, 2. 3. 1984, grafit, umrl
9. Mihelak Olga, 3. 4. 1984, skladišče got. izdelkov, starostna upokojitev
10. Jelen Pavla, 30. 4. 1984, pakirnica, invalidska upokojitev
11. Planinšek Rudolf, 25. 5. 1984, gmota, invalidska upokojitev
12. Jagič Marija, 31. 5. 1984, razvrščevalnica, invalidska upokojitev
13. Budja Anica, 12. 2. 1984, loščilnica, disciplinski ukrep

Čestitamo vam

V prejšnji številki našega glasila smo predstavili "abrahamovce" rojene v mesecih aprila in maja.

V tej številki pa vam predstavljamo še naslednje. To so:

1. LIPIČNIK Josip, rojen 14. 12. 1934
2. VIDEC Milan, roj. 12. 8. 1934
3. HORVAT Silva, roj. 5. 11. 1934
4. KURKO Ana, roj. 8. 7. 1934
5. MUZLOVIČ Ljudmila, roj. 6. 9. 1934
6. PINTER Marija, roj. 11. 8. 1934
7. ŠUSTER Silva, roj. 27. 12. 1934
8. ZEME Marija, roj. 22. 8. 1934

Iskrene čestitke vsem, mnogo sreče in zdravja in da bi želi uspehe na vseh področjih življenja in dela.

IZŽREBANCİ ZADNJE KRIŽANKE

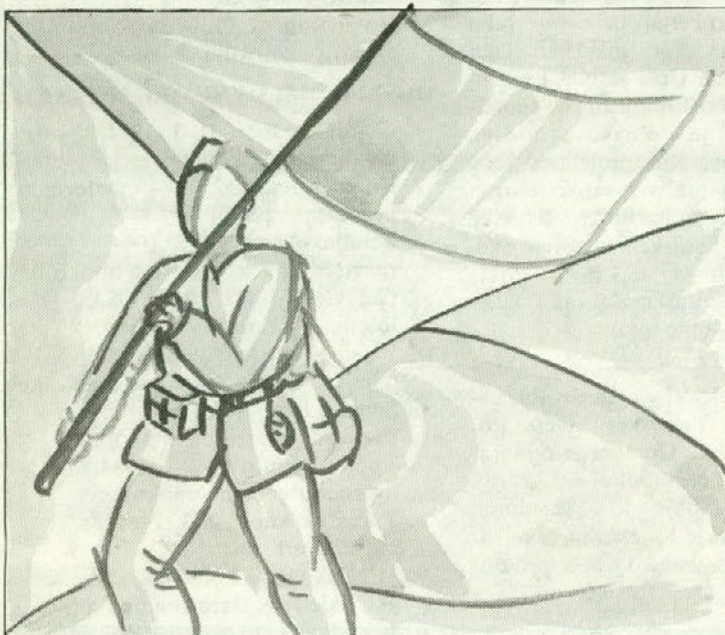
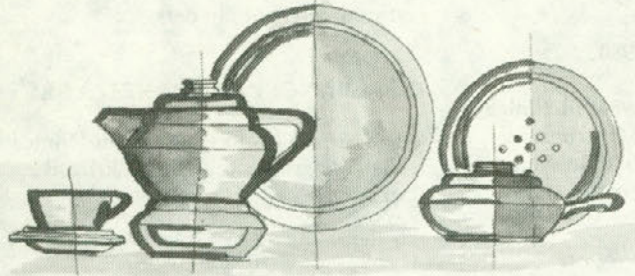
Dne 8. 6. 1984 smo v oddelku loščilnica izžrebali nagrajence zadnje križanke, in sicer:

- I. nagrada — Kač Ivan
- II. nagrada — Rihter Jožefa
- III. nagrada — Pere Marija

Nagrajencem iskrene čestitke, vsem ostalim pa poziv, da bolj množično rešujete in oddate križanke.

Uredništvo

NAGRADNA KRIŽANKA

								RISALA: GOBEC VIOLETA	MALA KRVAČNA POBODA	SVETO MESTO	ANDREJ NAHTIGAL	BIKON GLAG	SRBSKA REKA	NAŠA PISAVA	SVETA GRČKA GORA			
								OPDOLRI-LO										
								LJUDO-ŽREC										
								46. in 24. ČRKA				KATARINA						
								HITER KONJSKI TEK					GL. MESTO V ITALIJI					
								NAŠA TOI. GOSPOD. APARATOV					KIL	NIKELJSKI DNEVNIK				
														ODLIKA				
								GOZD					OSEBNI ZAJMEK		ANTON MARTI			
													OSREDNJI DEL					
								SESTAVIL: DRAGO LUPAN	ČLAN AKTIVA	PROSTO-VOLJEC	TINE ROŽANČ	STARA MATI	SEVERNI JELEN	IRIDIJ	ROJ. KRAJ PETRA KLEDEČ	KIL	MUSLINA-NSKA VERA	
ODRTNIK								IGRALKA GARDNER	GL. ŠTEVNIK NATRIJ	OSNOVNI ČLEN	KIL							
VODNI PTIČ								ITAL. REKA PRITOK TIBERE			PRED-TERIJE							
TALIJ			NAJVIŠJA KARTA 45 in 26. ČRKA			BAUER VENCESLAV PRITRDLINIA		STARO PLEME PLACANEC										
NAELEK-TREN DELEC				GLOBOKA NEZAVEST	ŽENSKO IME				SAMOGLAG-NIKA		ERBIJ	ENAKI ČRKI						
SORODNIK					MESTO V EDIRU ZADET. PRI NOGOMETU				DRAGAN NIKITOVIC	ANTON ČEHON	ZADNJI DEL LADJE							
VRSTA PARFUMA			OGULIN			RIJEKA	VRSTA ŽITA 46. in 24. ČRKA				VEK	NEMŠKA REKA BANA						
SEDMI OTROK			ITALIJAN. PREDLOG										NOGOMET. KLUB VRSTA PROJEKCIJE					
DELITEV NA TRI DELE									OČKA	MOČNA LATA JAROSLAV								
								VODNA NIMFA							STARA MERA	DVOJICA		
								IGRALKA RINA							ALUMINIJ	RAZBOJ-NIŠTVO 05. ZAJMEK		
								BICIKLIST										

Izdaja: Keramična industrija Liboje. Ureja: Odbor za informacije. Odgovorni urednik: Majda Oblak. Izhaja štirikrat letno. Telefon: 063/737-120. Tisk: REK DO Tiskarna Titovo Velenje. Naklada 800 izvodov.